

Planeta Micului Print

IANUARIE - 2016

Revista Școlii Gimnaziale "Mihai Eminescu" Buhuși

Întâlnire cu Eminescu

15 ianuarie 2016. Ca în fiecare an, am pășit, prin zăpada amintirii, către Eminescu. Ne-am reunit elevi și profesori sub steaua nașterii sale, laudându-i venirea în lume, ce ne-a binecuvântat.

Este greu să vorbești despre Eminescu fără să repeți ce s-a spus deja. Este greu să spui ceva despre Poet, pentru că „a simți” înseamnă întotdeauna mai mult decât „a spune”. Ne-a unit și de această dată, întru amintirea lui, versul. Copiii au recitat, au cântat și s-au întrecut în a-i recunoaște creațiile.

Prețios dar au fost vocile lor- tremurând mărturie ale unor suflete curate. Auzindu-le, ni se părea că plopii albiți de ninsoarea unui alt an treceau tăcuți pe lângă noi, pe când intram în lumea Lui- efemeră, dar eternă zidire din cuvânt. Ne-am simțit priviți de ochii mari, visători, triști...dar dorul tot nu ne-a trecut. E un dor care nu trece, se poate doar mângâia...

În clipe de tihnă, să-i deschizi cartea și să citești. Să-l citești, apoi să taci. Și-n tăcerea aceea netulburată, să auzi doar bătaia inimii: a ta și a Lui.

prof. Ernestina Dochia

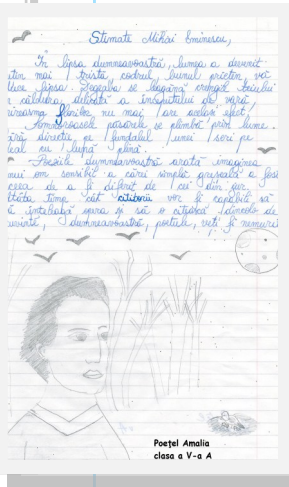
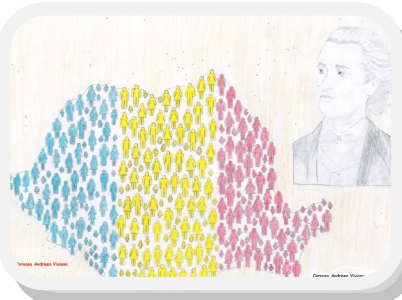
E-Mail către Mihai Eminescu

Vreau să îți mulțumesc, în numele generației mele, pentru toate cuvintele pe care ni le-ai lăsat. Suntem copii ai secolului XXI. Considerați foarte diferiți față de tinerii altor generații, nu toți suntem superficiali și impertinenți. NU. Unii dintre noi, după părerea mea tot mai mulți, avem idealuri impresionante, la care nu doar visăm. Muncim pentru a le atinge. Creațiile tale ne-au înălțat, când am simțit că alunecăm, ne-au ajutat și ne-au inspirat, atunci când am avut nevoie.

Lumea de acum este cu mult diferită față de cea în care ai trăit. Tehnologia a evoluat foarte mult, astfel încât putem citi poeziile tale dând doar un „search” pe Google. Știm multe despre tine. Prima dată am văzut Teiul pe Google Maps și, fiindcă mi-a plăcut, am mers la Iași, în Parcul Copou. Bojdeuca lui bădița Ionică am văzut-o mai întâi într-o poză pe care o prietenă a postat-o pe Facebook. Apoi am decis să o văd în realitate, alături de familia mea. Mi s-a părut că te zăresc sub crengile teiului și sunt aproape sigură că, în bojdeucă, ți-am auzit vocea ...

Comunicarea este astăzi mult mai ușoară și mai rapidă, permițându-ne astfel nouă, colegilor, să rămăem „conectați”, să ne consultăm permanent. Îmi place lumea de acum, tehnologia este folositoare, dar mi-ar fi plăcut să experimentez comunicarea prin scrisori, chiar scrisul cu pana...

Aș vrea să mai știi că ne plac întâlnirile cu versurile pe care le-ai semnat, chiar dacă nu considerăm examenul cel care se apropie momentul cel

mai potrivit.

Îți mulțumim pentru prețiosul tezaur pe care ni l-ai lăsat moștenire!
Cu prețuire și admirație,
Briuta2001@yahoo.com

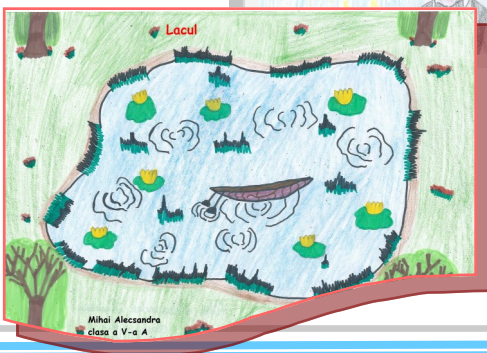
Gânduri către Mihai Eminescu

Orice suflet romantic va fi mereu atras de creație, de frumusețea versurilor. Nu e deloc ușor să găsești de fiecare dată cuvintele cele mai potrivite, nu e deloc ușor să fii poet. În mintea mea, un adevărat poet se naște, nu devine pe parcursul vieții.

Eminescu este cel mai de preț dar pe care l-a avut vreodată literatura română. Românii din toate colțurile lumii ar trebui să citească pătrunși de dragoste și de respect versurile Poetului.

S-au rostit multe gânduri frumoase despre Eminescu, dar cele mai plăcute mie sunt ale Episcopului Argeșului și al Muscelului, Calinic Argeșeanu: „Pentru mine Eminescu este de multă vreme un sfânt, și nu numai el. La vremea cuvenită se va arăta de la Dumnezeu și aceasta!”

Cârnu Ștefania
clasa a VIII-a B

15 ianuarie 1850. De sub zăpada monotonă a literaturii, iese un fir verde ce vestește că poezia se va ridica la înălțimi noi, neatinse până atunci. Mihai Eminescu aduce primăvara în lumea creației. Acest firicel se transformă în timp într-un copac cu roade de cuvinte și de trăire. Cei mai frumoși fluturi se hrănesc din polenul creației și aripile lor devin și mai strălucitoare.

15 iunie 1889. Toamna vine prea devreme. În timp ce frunzele copacilor cad, roadele unuia îi strălucesc pe ramuri, luminând de atunci toamna din sufletele noastre.

Rezmireș Nadia
Clasa a VIIa A

Lucruri inedite despre Eminescu

Lui Mihai Eminescu îi plăcea să joace fotbal. Mărturia vine din partea lui Theodor V. Stefanelli, în *Amintiri despre Eminescu*: „Locuiam în strada Cucur Mare (din Cernăuți) și înaintea locuinței mele se întindea așa numita tolocă a orașului, unde studenții jucau adese în orele libere mingea. Și Eminescu era adese printre noi și juca mingea cu noi”.

Poetul era un extraordinar înotător.

„Balta de la Ipotești și Prutul de la Cernăuți făcuseră din Eminescu un bun înotător cu voluptăți tritonice”, afirma George Călinescu. Poetul era extrem de atras de scufundări. „Făcea tot felul de isteții nautice, intrând în apă într-un loc și ieșind târziu unde nici nu te așteptai, spre admirația celor mai buni înotători din Blaj. Și erau mulți înotători buni în Blaj, dar cu Eminescu niciunul nu se putea ținea”, spune Ștefan Cacoveanu, în „Eminescu la Blaj”.

„Eminescu avea o voce blândă, calină și un zâmbet liniștitor, molipsitor. Asta o spun toți cei care l-au cunoscut. În ciuda tonului de revoltă din poezia sa, era un om foarte blând, care degaja multă căldură în jurul lui. Avea o voce de aur. Cânta foarte frumos. Se știe puțin despre acest talent al lui Eminescu. Ar fi putut fi oricând un bun solist vocal.

Mihai Eminescu impresiona la prima vedere, avea o carismă extraordinară și un fizic foarte plăcut. Gheorghe Median, un istoric botoșănean care a cercetat, ani la rând, numeroase mărturii ale contemporanilor marelui poet, a găsit, în cercetările sale, mărturia unui văr al lui Eminescu, Mihai Mavrodin, care, într-un articol din presa vremii, susține această părere. „Și astăzi, chipul lui minunat îmi stă în minte. L-am văzut și eu... era izbitor de frumos. Era imposibil să apară într-o sală, fără ca ființa sa să atragă privirile, chiar ale celor ce nu-l cunoșteau. Chipul lui ne minuna și pe noi, copiii”, scria Mihai Mavrodin în anul 1929.

Autorul Ion Păun-Pincio i-a făcut un portret lui Eminescu în 1886, pe când poetul se întorsese pentru o scurtă perioadă la Botoșani. „Era voinic și vioi. Fără barbă, fără mustăți, părea foarte tânăr și parcă nu-mi venea a crede că acesta e omul, că acesta e poetul care a suferit atâtea. Răspunea zâmbind și fuma cu multă poftă un capăt de țigară. Purta îmbrăcăminte de om nevoiaș. Straie groase de siac – deși era cald –, în cap o pălărie înaltă, neagră și veche. Câteodată se plimba pe stradă, întovărașit de biata lui soră, care-l iubea atât de mult. Dânsa era bolnavă de picioare și mergea foarte anevoie, sprijinindu-se de el”.

„Nimenea nu mai văzu pe Eminescu fără Creangă și pe Creangă fără Eminescu; amândoi veneau la Junimea, amândoi ieșeau de la Junimea. Plecau amândoi și se afundau pe la vreun crâșmar de prin Tătărași, Păcurari sau Nicolina. Acolo nu se puneau pe băut; (...) ei se puneau să trăiască o viață care le plăcea lor, viață simplă și primitivă. Era o plăcere pentru ei să se așeze într-o odaie din fundul unei crâșme, pe lăviți de lemn, cu brațele rezemate pe o masă murdară, serviți de un băiețel naiv”, nota George Panu despre cei doi mari scriitori.

English Cool Camp

Vara 2015. Un grup de elevi, părinți și profesori porneau spre o locație de distracție, pentru o săptămână, la începutul lunii august. Tabăra de engleză English Cool Camp în Târlungeni, județul Brașov. A fost o săptămână altfel pentru copii, plină de activități în limba engleză cu traineri britanici, tineri și entuziaști, care erau cu zâmbetul pe buze în orice moment al zilei. Având parte de soare în toată această săptămână, am putut să ne răcorim în piscina complexului în timpul după-amiezilor foarte toride. Unii au preferat terenurile de baschet și de tenis, mulți au călărit pentru prima dată în viață, câțiva ne-am plimbat cu trăsura, elevii cei mari au profitat de adrenalina oferită de o partidă de paintball. Apropos de asta, copiii noștri au câștigat partida contra celor veniți din municipiul Bacău.

Mesele cu produse proaspete aduse zilnic din ferma complexului erau cele mai așteptate, pentru că, după atâtea activități, ele erau cele care ne ofereau energia pentru alte provocări. Și acum îmi amintesc mirosul de pâine proaspătă, scoasă din cuptor dimineața devreme.

Serile erau pline de activități cu cântece, piese de teatru, exerciții de talent și, nu în ultimul rând, dans. Toate în discoteca din tabără. Voioșia era prezentă în sufletele tuturor copiilor, care s-au

bucurat de fiecare moment oferit de organizatori, culminând cu un foc de tabără în ultima seară, când deja apăreau regretele că în următoarea zi trebuia să ne luăm rămas bun de la gazde.

Toate lucrurile frumoase se întâmplă în doze mici. Am părăsit tabăra cu gândul că ne vom întoarce și în vara 2016 pentru noi aventuri.

prof. Nicolae Munteanu

Copilăria e cea mai frumoasă poveste

Copilăria s-a născut în prima zi de vară. Atunci este și ziua noastră, a tuturor copiilor. Vârsta copilăriei este cea mai frumoasă și de aceea e foarte bine să fii și să rămâi copil. Când ești copil, poți face o grămadă de lucruri, pentru că noi avem imaginația bogată. Mulți copii spun că primul lucru pe care îl poți face este să te joci. Apoi urmează distracția, plimbările în parc, vizitele multe la bunici, unde mănânci cele mai bune mâncăruri și dulciuri și unde poți să faci ce vrei, pentru că bunicii te lasă. Dar noi spunem că mai important este să mergi la școală și să înveți și mai apoi urmează celelalte lucruri: să joci jocuri cu prietenii, să ieși în fața blocului și să bați mingea și să te imaginezi cel mai tare fotbalist, să desenezi, să te plimbi cu bicicleta, să joci „De-a v-ați ascunselea” și „9 pietre” sau pur și simplu să stai pe o bordură prăfuită și să te uiți cum alții sar coarda.

Nu vrem să vă uitați copilăria, pentru că ea este cea mai frumoasă parte din viață, de ea o să ne aducem aminte cu drag și când vom fi tineri, adulți și chiar oameni în vârstă. Este momentul în care începem să mergem, să vorbim, să scriem, să citim, să devenim oameni. Nu uitați să rămâneți copii!!!

Munteanu Melania-Andreea
Munteanu David-Andrei

UN FLUTURE

Sunt un fluture venit din amintire...
Format și conturat din fericire
Și colorat din unde de iubire,
Țesut ușor din mii și mii de fire.

Eu sunt venit din locuri depărtate,
Zburam frumos prin câmpuri fermecate,
Prin crini și prin lalele parfumate,
Fără de frică, prin razele curate...

Dar un vânt rece, într-o zi, departe,
M-a luat și m-a adus în altă parte
Până la tine ca să-mi spun povestea...
Și am venit, am adus vestea
C-am existat și am trăit prin câmpuri fermecate...
C-am mirosit frumoase flori înmiresmate...

Și am adus sărutul de iubire
Ce-i poleit cu raze și culoare aurie
Și o mireasmă de frumoasă amintire...
Căci nu mai am mult până la topire...
În lumea asta nu pot exista
Vreau să vă spun că-n litere voi presăra, sufletul meu...

Și lumea va vedea că am trăit...
Și prin expresii alese din infinit
Vă voi vorbi și negresit
Voi emana iubire...

Și- așa sfârși-voi cu un ultim dor
Dat mie să-l transform în cuvinte
O cheie ce-a deschis un greu zăvor
O poezie care nu te minte...
Care vorbește și îți dă de știre
Despre un fluture venit din amintire
Ce-a mai adus un strop mic de iubire...

Lazăr Michalis Daniel
Clasa a VII-a C

La săniuş

Sus pe deal la derdeluş,
Copii-s la săniuş.
Câte două, câte trei,
Sunt sănii câte vrei!

Și copii-s bucuroși
Că derdeluşu-i lunecos.
Fuge sania la vale,
N-ai cum să îi ieși în cale!

Să faci haz de necaz,
Dacă ai să cazi!
Te ridici și-o iei la goană,
Mai mănânci și o bomboană!

Șanta Andrada
clasa a IV-a B

IARNĂ, IARNĂ, DULCE IARNĂ!
IARNĂ, TU ÎMI FACI PE PLAC,
HAINE GROASE EU ÎMBRAC,
SĂNIUȚA AM LUAT,
PE DERDELUS AM PLECAT.
GĂINĂ MIRUNA LUCIA
CLASA PREGĂTITOAREA

Iarna
de Alina Georgiana

O haină argintie
Îmbracă țara noastră
Și mii de diamante
Scîlțesc în zăpeză - albastră.

La stăruiri se agată
În șir, turturi de gheață,
Ter sus, pe derdeluş,
Un copil la săniuş.

Frumoasa iarnă

Iarna a permis prin munti și văi
Să-mi aducă o viață nouă,
Cu alai de zăpeză,
Cu o viață nouă.

Mămuci de puș le puse
Gărgărele puștii
Și apoi ne opunse:
- Am lucrat frumoși copii??

Fluturi mari albi
Iarna iarnă mi vârtă.
Și au totuși pumii dalbi
Cu uși și plute.

Iarna născușe cea cărunță
Și născușe
Și din călășe și alături:
- Bă, copii! La anul iar ne vom vedea!

Băbu Anastasia
clasa a IV-a A

TUGUI Alexandra Elena
clasa a II-a A

Nistor Andra
clasa a II-a A

Iarna

Iarna cea groasă
A fost acasă,
Bulgări de zăpeză
Și fac loc pe drum.

Urdușii mari
Bântușii cei mici,
Călugări pe stradă
La munte roșii.

Iarna multă frumoasă,
La noi să mai vii!
Căci tu - totdeauna,
Ai adus bucurie.

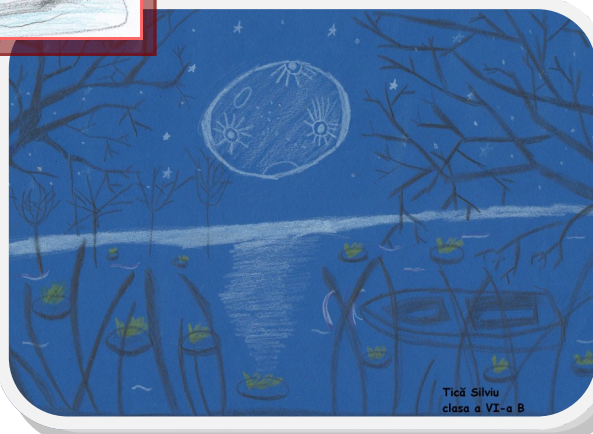
Lazăr Daniel
cls. a IV-a A

Artim Liana
clasa a IV-a

Pristavu Ryoana
clasa I B

Tică Silviu
clasa a VI-a B

Proiect eTwinning Christmas songs and traditions

Proiectul vizează colaborarea dintre școlile înscrise în proiect, cadrele didactice, prin schimb de bune practici, în vederea transferului de informații legate de tradițiile de Crăciun: colinde, felicitări și cântece specifice fiecărei țări implicate. Se vor publica produse ale activităților derulate în instituția noastră, nu numai pentru a le face cunoscute partenerilor europeni, cât și pentru inițierea și consolidarea unor relații de prietenie între elevi și cadre didactice din diferite țări de pe continent. Astfel, specificul nostru național reprezentat prin tradiții, colinde, cântece, felicitări făcute de copiii noștri va fi la îndemâna celor interesați de cunoașterea altor culturi.

Implicarea elevilor

Activități desfășurate:

- * *Orașul nostru, școala noastră* - prezentări Power Point și video despre oraș și școală-realizate de elevii Mălinici Mircea, Derla Andra și Coroceva Viviana;
- * *Tradiții de Crăciun*-scenete interpretate de elevii

- Publiczna Szkoła Podstawowa nr 3 w Grodkowie (Grodków, POLONIA)
- Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Buhuși (Buhuși, ROMÂNIA)
- ASUE Gyumri branch college (Gyumri, ARMENIA)
- C.C. Escuelas Pías (Albacete, SPANIA)
- Immanuel-Kant-Gymnasium (Hamburg, GERMANIA)
- 2ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας (Peania, GRECIA)
- Jonavosraiono Barupės mokykla (Jonavosraionas, LITUANIA)
- Escola E.B. 2.3 de Jovim e Foz de Sousa (Gondomar, PORTUGALIA)

dezvoltarea comunicării interpersonale, pe dezvoltarea creativității elevilor și pe folosirea mijloacelor informatizate. Activitățile de lucru în echipă, responsabilitățile asumate de fiecare în parte (elev sau profesor) și schimbul de informații au reprezentat o modalitate foarte bună de a învăța și de a crește, atât pe plan personal, cât și pe plan profesional.

claselor a IV- a B, a VI- a B, a VIIIA- B;

- * *Colinde și cântece de Crăciun* -interpretate de elevii Derla Andra, Olteanu Briana, Lazăr Michalis, Pepeneată Viviana și de corul școlii;
- * *Felicitări și ornamente de Crăciun* -realizate de elevii claselor I A, I B, a III- a B, a IV- a A și a IV- a B;
- * *Christmas songs and traditions* – realizarea unui film, sub îndrumarea profesorului coordonator, cu principalele activități realizate și publicarea pe spațiul eTwinning

eTwinning este o platformă unde persoanele implicate în educație colaborează, se informează, participă la evenimente de formare continuă și schimb de bune practici, eTwinning este comunitatea școlilor europene

Prin activitățile eTwinning, elevii sunt solicitați să realizeze produse care sunt vizibile astfel într-un spațiu comun. Acest fapt determină o creștere a spiritului critic, a motivației și a responsabilității.

Rezultate așteptate: schimb de idei, de bune practici, colaborare, acceptarea diversității, toleranță. Ca în toate proiectele eTwinning, accentul s-a pus pe

Profesor coordonator,
Judith Păduraru

În lumea basmului- teatru de păpuși

În anul școlar 2014-2015, elevii claselor a V-a și a VI-a au fost implicați într-un program de instruire POSDRU „Formarea de competențe-cheie la elevii din învățământul gimnazial, prin implicarea activă și conștientă a părinților”, stabilit prin proiectul „Îmbunătățirea rezultatelor școlare ale elevilor din învățământul gimnazial”. Programul a vizat formarea unor competențe-cheie de comunicare și exprimare artistică, prin implicarea conștientă a copiilor și a părinților.

În cadrul acestui proiect, s-a desfășurat și atelierul tematic „În lumea basmelor-teatru de păpuși”, în care elevii claselor a V-a A și a VI-a C au avut oportunitatea de a-și folosi latura sensibilă, disponibilitățile creative, abilitățile actricești, capacitatea de a lucra în echipă, atât în timpul programului școlar, cât și în afara acestuia, de a-și îmbunătăți comunicarea cu părinții. Activitățile s-au desfășurat etapizat: conceperea unui scenariu, pe baza unui text narativ din în bibliografie,

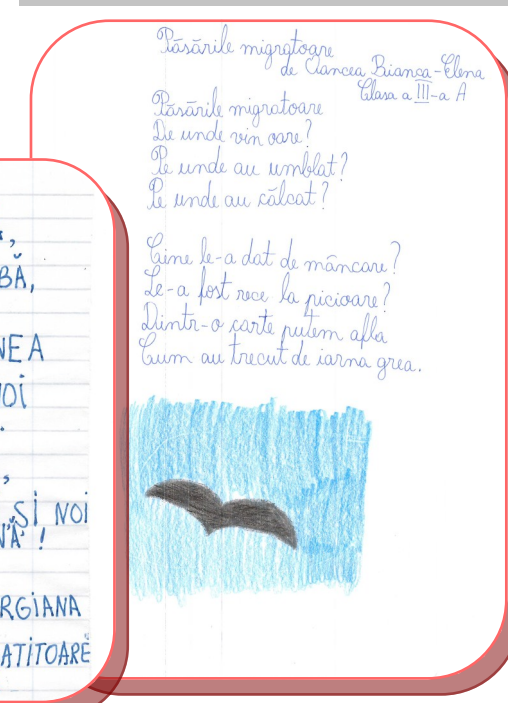
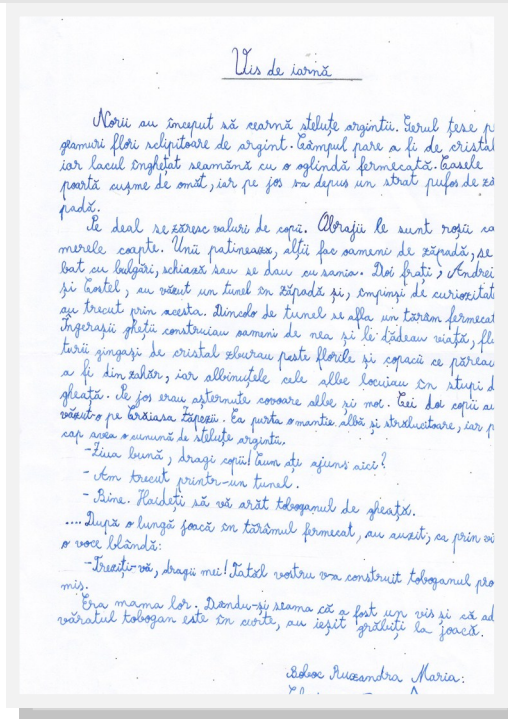
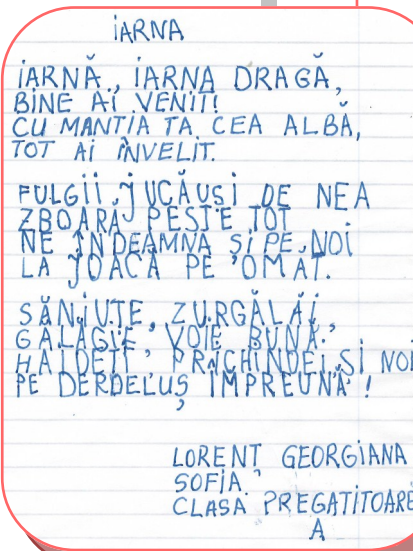
Elevii din grupul-țintă au fost chestionați cu privire la impactul pe care proiectul l-a avut asupra

lor și la măsura în care a contribuit acesta la creșterea randamentului școlar, la formarea unor competențe specifice. Citez câteva pasaje din declarațiile subiecților investigați: “am câpătat mai multă încredere în mine, în capacitatea mea de a lucra cu textul”, “mi-a dispărut reticenta de a crea texte pe diferite teme”, “m-a convins că voi îmbrățișa cariera de actor”, “m-a făcut să privesc cu alți ochi

spectacolele de teatru, să-mi doresc să vizionez piese de teatru”, “am înțeles și am reconsiderat munca din spatele unui spectacol de teatru de păpuși”, “am înțeles cât e de bine să lucrezi în echipă pe un termen mai lung”.

Profesor,
Lăcrămioara Găină

lectura expresivă a scenariului, împărțirea rolurilor în cadrul grupei de elevi, confectionarea păpușilor și a decorului, reprezentațiile scenice. Optând pentru păpușile mânuite sau cele cu sfori, elevii de clasele a V-a și a VI-a devenind veritabili păpușari. Pentru procurarea necesarului de materiale și a uneltelor de lucru au fost sprijiniți de părinți, iar conceperea propriu-zisă a păpușilor a început în clasă, sub îndrumarea profesorului, și continuată acasă.

ȘEF PROMOȚIE 2015:
SECURE PETRU RĂZVAN
GRĂÎȚARU ELISA
VĂLEANU ȘTEFANIA

SECURE PETRU RĂZVAN - VIII MATEMATICĂ – MENȚIUNE LINGVISTICĂ – MENȚIUNE CHIMIE: CONCURS MAGDA PETROVANU – PREMIUL III	MĂLINICI MIRCEA -VII CHIMIE - CONCURS RALUCA RIPAN -MENȚIUNE
NECHITA DANIEL -VII CHIMIE - CONCURS RALUCA RIPAN - PREMIUL III	NEGOIȚĂ DENISA -VII CHIMIE - CONCURS RALUCA RIPAN -MENȚIUNE
KOVACS CRISTIANA -VII CHIMIE - CONCURS RALUCA RIPAN - PREMIUL III	ANDREI DELIA - IV ROMÂNĂ – MENȚIUNE MATEMATICĂ– MENȚIUNE
BACIU OTIUA - VIII ROMÂNĂ - MENȚIUNE	OLTEANU BRIANA - VII ROMÂNĂ – MENȚIUNE RELIGIE - MENȚIUNE
GRIGORAȘ NATALIA- VI ROMÂNĂ – MENȚIUNE	REZMIREȘ NADIA- VI RELIGIE - PREMIUL II ROMÂNĂ – MENȚIUNE ENGLEZĂ – MENȚIUNE
APOSTICĂ ALEXIA -VI ROMÂNĂ - MENȚIUNE	DERIA ANDRA -V ROMÂNĂ - MENȚIUNE CONCURSUL-LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ – MENȚIUNE MATEMATICĂ – MENȚIUNE
GRĂÎȚARU ELISA -VIII ROMÂNĂ - MENȚIUNE	URSU ANDREI -IV MATEMATICĂ – MENȚIUNE
BITERE PATRICIA -V MATEMATICĂ – PREMIUL III	VĂLEANU ȘTEFANIA- VIII CHIMIE: - MENȚIUNE CONCURS MAGDA PETROVANU – MENȚIUNE
ȚICĂ SILVIU - V RELIGIE – PREMIUL II	ZETU THEODORA -VI ENGLEZĂ – PREMIUL I
BRAN DARIUS MATEMATICĂ – MENȚIUNE	URSU IOANA ROMÂNĂ - PREMIUL II MATEMATICĂ – PREMIUL III
DAMIAN IOANA -IV ROMÂNĂ - PREMIUL III	MAXIM ȘTEFAN -IV ROMÂNĂ - PREMIUL III

Nevoia de cunoaștere a spiritului
uman

Spiritul uman este într-o permanentă căutare. El simte nevoia de a cunoaște totul, de a găsi răspunsuri la toate întrebările. Hrana lui este cunoașterea.

Încă din copilărie ni se atrage atenția asupra unor valori fundamentale, cum sunt respectul și iubirea.Părinții plantează aceste idei în sufletul nostru, însă ele nu dau mereu roade. Pentru a încolți, semințele trebuie udate cu știință, dar luminate și încălzite de iubire. Cunoașterea și iubirea trebuie să fie în echilibru, căci fără iubire, sufletul nu poate fi întreg. Oricât de multă ar fi cunoașterea, ea nu poate acoperi absența iubirii. Numai împreună, iubirea și cunoașterea pot umple sufletul. Uneori, în drumul pe care îl parcurg pentru aflarea răspunsurilor, oamenii uită de iubire. Deși ajung la capătul drumului și răspunsul este acum de partea lor, sufletul nu radiază, căci nu cunoaște armonia. Incomplet, el nu poate nici lumina, nici încălzi alte suflete. Ce îi rămâne atunci de făcut?... să caute armonia unui alt suflet.

Rezmireș Nadia
clasa a VII-a A

Gândurile unui nostalgic...

Se spune că a fi nepăsător în fața unor probleme serioase înseamnă să rămâi un copil. Dar ce înseamnă copilăria până la urmă? Care este mediul de desfășurare al acestei ființe enigmatice și surprinzătoare, numite copil?

În ciuda multor opinii cârcotașe, printre care se poate număra și a mea, copilăria nu este doar o perioadă în care ești mai ignorant decât vei fi zece ani mai târziu, o perioadă în care școala de la oraș și terenul de fotbal de pe câmp reprezentau granițele lumii tale. Nu diferența de IQ pune bariera între copilărie și maturitate, ci tu însuți. De ce n-ai putea rămâne copil pe viață? De ce n-ai putea să te joci în fiecare zi „de-a prinselea”? De ce n -ai putea mereu să îți acuzi prietenii că au trișat atunci când ești găsit la jocul „de-a v-ați ascunselea”? Pur și simplu, pentru că nu ești stăpânul lumii tale. Pentru că în aceasta realitate condusă de râvna după avere și faimă, în care oricine îi este subordonat cuiva, un copil nu-și va găsi calea. După părerea mea, copil fiind, fiecare are nevoie de o lume doar a lui. O lume în care tu ești stăpânul. O lume în care să visezi este o obișnuință, iar rezultatul, realitate. O lume în care mama nu te poate trimite devreme la culcare sau să te îmbrace gros în zilele călduroase de primăvară. O lume doar a ta, în care visatul este, cu siguranță, cea mai dorită activitate. Și de ce n-ar fi? Totul este mult mai ușor când condeiul minții scrie pe papirusul așa-zisei realități. Lumea e mult mai mică atunci când stâlpul de înaltă tensiune din depărtare este, de fapt, vestitul Turn Eiffel iar stânca de la marginea pădurii este, de fapt, vârful Everest. Lumea copilului este cu adevărat o lume a imaginației.

Acum, revenind la realitate, am auzit că în dezvoltarea unui copil nu există în dicționar cuvinte mai debusolante decât "bine făcut" (ciudat, având în vedere că am ales președintele lucrului bine făcut). Această expresie este considerată de unii profesori extrem de exigenți, limita care arată cât de bun poate fi un copil în oricare domeniu. Dacă ai spune "bine făcut", care ar fi reacția copilului? "O, da, chiar am făcut bine, o să continui tot așa..." și imediat se pune bariera care reprezintă eșecul total în mintea unor dascăli. Dar întrebarea mea este: "Nu există o limită în regimul ăsta "de învățământ", o limită la care odată ajuns copilul să se simtă descurajat? Știind că niciodată nu face destul de bine, un copil în dezvoltare va mai continua? Pe de altă parte, un adevărat talent nu s-ar lăsa descurajat, ba chiar ar fi mai ambiționat să devină cel mai bun. Un adevărat Creangă nu s-ar lăsa descurajat, dacă ar primi bataie la fiecare greșeală de citire... Un adevărat Einstein nu s-ar lăsa descurajat, dacă ar rămâne corigent la fizică... Până la urmă, trebuie să ne gândim cine a rămas în istorie... profesorul sau elevul?... Asemenea multor adulți, copiii văd cum ar putea fi realitatea, și anume aidoma viselor, ai căror protagoniști sunt ei. Văd și cum este ea de fapt, cu bune, cu mai multe rele... Dar nu văd lucrul cel mai important... prăpastia uriașă dintre cele două.

Poate că am o viziune prea pesimistă asupra copilăriei, poate că într-adevăr este plină de bucurie și melancolie... Sau poate că am dreptate, poate că printre bucurii și melancolie se ascunde un monstru... Realitatea pur și simplu...

Mișca Matheo-Nikola
Clasa a VIII-a C

Planeta Micului Prinț
ISSN 1844-2617

Colectivul de redacție: prof. Dochia Ernestina, prof. Găină Lăcrămioara, prof. Mălinici Oana
Elevii : Olteanu Briana, Rezmireș Nadia, Balaș Antonia-Beatrice, Lăzăr Michalis
Tehnoredactare și grafică: prof. Păduraru Judit, informatician Păduraru Adrian

Povestea lui Petre cel Blând

A fost odată ca niciodată, că, de n-ar fi fost, nu s-ar fi povestit. A fost un împărat care avea trei fii. Împăratul era cinstit, cu frica lui Dumnezeu și, simțind că i se apropie ceasul de pe urmă, își aduse aminte de ziua în care socrul său i-a dat jumătate din împărăție și i-a spus:

-Dragul meu, de azi ești împărat! Nu uita că prețul omului stă în incusința și în cinstea purtării sale. Iată deci,să fii drept și, când ți se va apropia ceasul de pe urmă, să alegi cel mai vrednic succesor!

Chibzuind bine, împăratul l-a ales pe cel mai mic dintre fiii săi. Acesta era un flăcău zdravăn, cu minte ageră ce făcea ca invidia fraților săi să crească pe zi ce trecea. La moartea tatălui lor, frații cei mari l-au alungat pe mezin din împărăție. Obosit și flămând, mergând pe drum și neștiind încotro să o apuce, Petre, căci acesta îi era numele, auzi un glas stins care implora:

-Petre!Petre! Aruncă-mă în mare și te voi răsplăti!

-Sigur că te voi ajuta, peștișorul!

După o vreme ,Petre auzi un strigăt de ajutor:

-Petre! Ajută-mă! Am aripa rănită și nu pot zbura și, doar dacă mă ajuți, îmi pot prinde stolul din urmă.

Flăcăul a sărit imediat în ajutorul pasării, i-a oblojit rana și a ajutat-o să își găsească stolul. Înainte de a se despărți, pasărea i-a făgăduit o răsplată, dar Petre îi spuse că răsplata cea mai mare pentru el este că pasărea s-a întremat și se poate alătura celorlalte surate ale ei. Cale lungă a străbătut flăcăul peste pământuri nemaiumblate, până ce a dat peste o tufă de trandafiri ce i-a grăit:

-Petre!Petre! Toarnă-mi apă peste rădăcini și te-oi ajuta la nevoie!

Zis și făcut! Feciorul de împărat, având un suflet bun, a ajutat și tufa de trandafiri. Zile istovitoare a cutreierat flăcăul până ce a ajuns la curtea împăratului Gură-de-aur, acest nume fiindu-i dat datorită calității de bun orator pe care o poseda. La vederea palatului, Petre a rămas înmărmurit datorită frumuseții acestuia. Palatul era bătut în nestemate și strălucea ca o stea, de la mare depărtare.

Apropiindu-se de impunătoarea construcție, Petre observă că este întâmpinat de cineva. Era chiar stăpânul împărăției căruia i se adresase, zicând:

-Flăcăule, în astă împărăție multe capete de viteji de seama ta au căzut. Nu aş vrea să ai și tu aceeași soartă crudă. Interesat de ce ar fi putut cauza moartea acelor viteji, flăcăul îl urmă pe împărat în cetate. Văzând aceasta, împăratul îi spuse :

-Băiete, în încercarea de a-i găsi un soț bun ficei mele, am pus la cale o provocare. Dacă te poți ascunde atât de bine încât aceasta să nu te găsească ,trei sferturi din împărăție vor fi ale tale ,iar pe fiica mea o vei lua de soată, de vei vrea. Dar fii cu băgare de seamă! Fiica mea poate găsi pe oricine,oriunde s-ar ascunde!

-Pe mine nu mă sperie asemenea lucru! Aș încerca și eu, de îmi îngăduiești.

-Fie după cum dorești! Măine, la primul cântat al cocoșului, să te ascunzi !

Gândindu-se unde ar putea să se ascundă, băiatul fu strigat de peștele pe care l-a ajutat:

-Flăcăule! Ascunde-te in burta mea ,sigur nu vei fi găsit!

Petre făcu după cum i s-a spus, după care peștele a sărit în apă, a înotat până în adâncuri și s-a îngropat în nisip. După câteva ceasuri, se auzi glasul prințesei:

-Ieși, Petre, din apă! Credeai că te poți ascunde de mine?

Feciorul ieși deîndată, mâhnit și puțin speriat de soarta sa, deoarece mai avea două încercări, iar dacă nu izbutea, urma să fie ucis. A doua oară fu ajutat de pasărea pe care a oblojit-o. Pasărea l-a ascuns sub aripa sa și a zburat după soare, dar chiar și acolo fiica împăratului reuși să-l dibuiască.Veni și cea de-a treia și ultima încercare. Petre, disperat, se gândea la o ascunzătoare bună, dar nu îi venea nicio idee în minte. Dar lucrul la care nici nu s-ar fi așteptat , tufa de trandafiri, îi sări în ajutor :

-Petre! Ascunde-te între florile mele. Ți-am promis că te voi ajuta!

Feciorul făcu după cum i s-a spus, după care, tufa și-a strâns frunzele, acoperindu-l pe fecior. Învăluită de roua dimineții, tufa strălucea de își lua ochii. Fiica împăratului începu a-l căuta pe flăcău, dar, oricât ar fi încercat, nu reușea să dea de el. A trecut chiar pe lângă tufă, dar fu orbită de strălucirea acesteia și trecu mai departe, gândind că feriorul de împărat nu s-ar fi putut ascunde într-un asemenea loc. Lăsându-se păgubașă, prințesa grăi:

-Petre ! Nu izbutesc a te găsi! Ieși de unde te-ai ascuns!

Petre ieși din ascunzătoare și se întoarse împreună cu prințesa la palat. La vederea lui Petre, împăratul profund impresionat, spuse:

-Flăcăule, ai reușit să faci ceea ce atâția viteji din astă împărăție nu au reușit ! Cum este înțelegerea, fiica mea împreună cu trei sferturi din împărăție sunt ale tale!

Nuntă mare fu la palat și se aude că a durat chiar o lună! Petre și-a invitat până și frații care l-au alungat, neînând vrajbă pe aceștia.

Și-am încălecat pe-o șa,

Și v-am spus povestea așa!

Si-am încălecat pe-o roată ,

Și v-am spus povestea toată !

Balaș Antonia- Beatrice
clasa a VI-a A